

Posudek doktorské disertační práce Mgr. Michala Buriana „*Sudetoněmecké nacionalistické tělovýchovné organizace a československý stát*“

Autor posudku: doc. PaedDr. Jan Štumbauer, CSc.

Předkládaná doktorská disertační práce Mgr. Michala Buriana „*Sudetoněmecké nacionalistické tělovýchovné organizace a československý stát*“ o rozsahu 407 stran textu, je rozsáhlým kompaktním odborným sdělením, jež se zabývá činností sudetoněmeckých tělovýchovných organizací, které byly negativisticky orientovány vůči československému státu v letech 1918 – 1938.

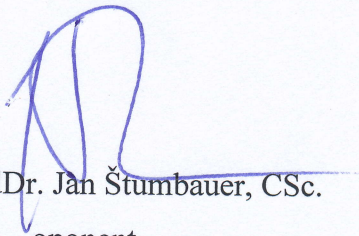
Předkládanou práci můžeme označit jako jednou z prvních, jenž se v takovémto rozsahu věnuje veskrze napjatým vztahům mezi československým státem a vybranými sudetoněmeckými tělovýchovnými organizacemi. Zde však vidím určitý nesoulad mezi všezahrnujícím názvem práce a v ní skutečně předkládaným (ne zcela úplným) souborem nacionalisticky laděných sudetoněmeckých tělovýchovných organizací, jež vyvíjely činnost v meziválečném Československu. Takto rozsáhlá práce by si také zasloužila jistou formu přehledu všech sudetoněmeckých tělovýchovných organizací s vymezením jejich velikosti, významu, přesné politické orientace a snad i s pokusem o stanovení míry jejich negativismu vůči československému státu. V předkládané práci také postrádám stanovení předmětu (rozvinutí a specifikace cíle práce) práce zejména z hlediska obsahového, zatímco z hlediska územního a časového je předmět práce víceméně zřejmý. Také řazení položek v rozboru pramenů a literatury nepovažuji za úplně šťastné. Tato důležitá část práce totiž nezačíná hodnocením archívních fondů což bývá obvyklé, protože pro práce tohoto typu mají rozhodující význam, ale knižně vydanou disertační práci Andrease Luha, která přes svoji nespornou kvalitu, je pouze sekundárním pramenem. Prakticky zcela zde postrádám rozbor dobových relevantních periodik, či alespoň krátké hodnocení jejich významu pro zpracování tématu.

Určitá nevyváženost textu, má z vysokou dávkou pravděpodobnosti objektivní důvod, kterým je rozdílná kvalita a rozdílné množství relevantních pramenů. Některé části textu pak signalizují nejenom jejich nedostatek, ale i jejich jednostrannou výpovědní hodnotu.

Po formální stránce je předkládaná práce zpracována velmi dobře. Výčet archívních fondů je pozoruhodný, jejich zastoupení v odkazech má v některých částech práce markantní převahu nad sekundárními zdroji. Jednotlivá fakta prezentovaná v práci autor opírá o celkem 1023 odkazů a i z tohoto důvodu není proč s nimi polemizovat.

Závěr: Jsem přesvědčen, že rozsáhlá předkládaná disertační práce Mgr. Michala Buriana s velkou rezervou splňuje požadavky kladené na práce tohoto typu a doporučuji ji k obhajobě.

V Českých Budějovicích dne 27. 6. 2012

doc. PaedDr. Jan Štumbauer, CSc.

oponent